

İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN SERBEST HİKÂYE YAZMA UYGULAMALARINDA HİKÂYE UNSURLARINI KULLANMA DURUMLARININ BELİRLENMESİ

ARAŞTIRMA MAKALESİ

Erol DURAN¹, Tufan BİTİR²

1 Doç. Dr., Uşak Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Uşak, Türkiye, erol.duran@usak.edu.tr,
ORCID: 0000-0001-7581-3821.

2 Doktora Öğrencisi, Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak, Türkiye, tufan_bitir@hotmail.com,
ORCID: 0000-0002-9260-6354.

Geliş Tarihi: 12.09.2019 Kabul Tarihi: 15.05.2020

Öz: Bu araştırmanın amacı, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki konu, ana karakter, zaman ve mekân unsurlarını sınıf düzeylerine göre incelemektir. Bu amaç doğrultusunda şu sorulara cevap aranmıştır: “İlkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki, konu, ana karakter, zaman ve mekân tercihleri sınıf seviyelerine göre farklılaşmakta mıdır?” Araştırma nitel modelde ve durum çalışması deseninde tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, ilkokul öğrencilerinden seçilen 200 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışma grubu amaçlı örneklem tekniği ile belirlenmiştir. Araştırmanın veri toplama süreci üç aşamadan oluşmuştur: Hikâye yazma çalışma kâğıdının oluşturulması, çalışma grubunun belirlenmesi ve gruba uygulamanın açıklanması, uygulamanın yapılması. Araştırmadan elde edilen veriler, içerik analizi ve betimsel analiz yoluyla analiz edilmiştir. Öğrencilerin hikâyelerinde tercih ettikleri unsurların, her sınıf düzeyinde anlamlı olup olmadığını tespit etmek için çapraz tablo ve ki-kare testleri kullanılmıştır. Araştırma sonuçları, ilkokul öğrencilerinin hikâye yazarken kullandıkları, konu, ana karakter, zaman ve mekân unsurlarının sınıf seviyesine göre farklılaştığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yazma, hikâye, hikâye unsurları, ilkokul

DETERMINATION OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS' USAGE OF STORY ELEMENTS IN FREE STORY WRITING PRACTICES

Abstract:

The aim of this study is to examine the theme, main characters, time and place elements in the stories written by primary school students according to their class levels. For this purpose, the following questions were sought. Do theme, main character, time and place preferences in the stories written by primary school students differ according to their grade levels? The research was designed in qualitative model and case study design. The study group consists of 200 students selected from primary school students. The study group was determined by purposeful sampling technique. The data collection process of the research consisted of three stages: Creating storytelling worksheet, determination of the working group and explaining the application to the group, making the application. The data obtained from the research were analyzed through content analysis and descriptive analysis. Cross-table and chi-square tests were used to determine whether the elements preferred in the students' stories were significant at each grade level. The results of the research show that elementary school students' story, theme, main character, time and place elements used to write stories differ according to class level.

Key Words: Writing, story, story elements, primary school

1. Giriş

Hikâyeler, olmuş ya da olması muhtemel olayları sürükleyici bir dil ile anlatma esasına dayanan edebî yazı türleridir. Güncel Türkçe Sözlük'te (TDK, 2019) hikâye; "*Gerçek veya tasarlanmış olayları sözlü veya yazılı olarak anlatan düzyazı türü, öykü.*" olarak ifade edilmektedir. Ayrıca hikâyeler, insan yaşamlarından değişik kesitleri de yere ve zamana bağlı olarak sunan yazılardır (Kavcar, Oğuzkan ve Aksoy, 2012; Sidekli, 2014, 168). Yılmaz'a (2019, 20) göre ise hikâye, yaşanmış ya da yaşanması olası olayları kahraman, yer ve zaman

belirterek anlatan; çocuklara okuma alışkanlığı kazandıran, dil becerilerini geliştiren, kelime hazinelerini zenginleştiren masal ve roman gibi önemli bir yazı türüdür. Hikâyelerin masal ve roman gibi yazı türleri ile benzer yönlerinin olmasına rağmen, içeriğindeki olayların gerçeğe yakın olması yönüyle masaldan; kısa ve kolay anlaşılır olması yönüyle de romandan ayrılan bir yazı türüdür. Hikâyelerdeki olaylar diğer yazı türlerine göre karmaşık olmamakla birlikte, çok fazla olay örgüsü ve karakter de içermezler. Ayrıca hikâyelerin kendine has yalın ve sürükleyici bir dili vardır.

Hikâyeler, ilkökul çağındaki öğrencilerin okuma alışkanlığı kazanmalarını bakımından son derece önemlidir. Sever'e (2013, 43) göre hikâyeler, çocukların dil gelişimlerini destekleyerek onlara ana dillerinin kullanılmasını, onların ve yaratıcı gücünü sezdirir. Ayrıca hikâye etkinliklerinin kullanıldığı eğitim ortamlarında öğrencilerin okuma, yazma, dinleme ve konuşma gibi dil becerileri gelişir (Speaker, Taylor & Kamen, 2004, 3). Çocuğun dil becerileri geliştikçe bilgiye ulaşma, transfer etme, duygu, düşünce ve fikirleri ifade etme gibi zihinsel faaliyetler daha etkin bir biçimde yapılır. Böylece çocuğun üst düzey yazma eylemlerinin gerçekleşmesi sağlanır (Akyol, 2006, 93).

Yazma eylemi, öğrencilerin düşünme kabiliyetlerini artırarak hayal güçlerinin gelişimine katkı sağlayan önemli bir faaliyettir (Demir, 2013, 86). Öğrenciler yazma eylemi sayesinde her türlü olay, durum, duygu ve düşünceleri, belirli bir plan dâhilinde, dili en güzel şekilde kullanarak yazılı anlatım yoluyla aktarabilmektedirler (Aktaş, 2003, 57).

Yazılı anlatım içerisinde "*hikâye yazma*" en sık kullanılan yazma etkinliklerindedir (Cutler & Graham, 2008, 912). Çünkü öğrenciler hikâye okuma ve hikâye yazma etkinliklerinden keyif alırlar (Franz & Pope, 2005, 25; Sever, 2013, 128). Hikâye etkinliklerinin öğrencilerin hayal güçlerine hitap etmesi, yaratıcılıklarını geliştirmesi ve iç dünyalarındaki yaşantıları ortaya çıkarması öğrencilerin hikâye etkinliklerini sevmelerinin başlıca sebeplerindedir (Turgut ve Kışla, 2015, 99-100).

Hikâye yazma etkinliklerinde asıl amaç, yazma sürecinde öğrenmeyi teşvik etmektir. Tomkins'e göre (1982, 718) öğrenciler eğlenmek, anlatımlarını güçlendirmek, kabiliyetlerini keşfetmek ve hayal güçlerini harekete geçirmek amacıyla hikâye yazmalıdırlar. McKenzie (1992) hikâye yazma etkinlikleri kapsamında ilkökul 3-5. sınıf öğrencileriyle yaptığı bir çalışmada, hikâye

yazarken yazma özgürlüğü verilen öğrencilerin yazmaya karşı tutumlarında olumlu yönde bir artış olduğu sonucuna ulaşmıştır. Fowler (2001) ise beşinci sınıf öğrencileri ile yaptığı bir araştırmasında serbest yazan öğrencilerin yazarken daha fazla fikir ürettiğini tespit etmiştir. Graham, Berninger & Abbott (2012) öğrencilere yazacakları konu hakkında seçme hakkı tanınarak öğrencilerin yazma sürecinde esnek olmaları için cesaretlendirilmeleri gerektiğini vurgulamaktadır.

Hikâyelerde genellikle yaşanmış, yaşanması mümkün veya kurgusal olaylar birbirleri ile ilişkili olan hikâye unsurları etrafında geliştirilerek anlatılmaktadır. Hikâyelerdeki bu unsurlar aşağıda ifade edilmiştir.

1.1. Hikâye Unsurları

Alan yazın incelendiğinde, hikâyelerde bulunması gereken unsurları belirten çeşitli çalışmaların mevcut olduğu görülmektedir (Smith, 1999; Bülbül, 2000; Gülensoy, 2000; Aktaş ve Gündüz, 2002; Yardımcı ve Tuncer, 2002; Çetişli, 2004; Kirszner & Mandel, 2004; Yakıcı vd., 2005; Akyol, 2006; Avraamidou & Osborne, 2009; Sarı, 2011; Şahin, 2012; Oğuzkan, 2013; Cemiloğlu, 2015). Bu çalışmalarda hikâye unsurları ile yapılan sınıflamalar incelendiğinde; yaşanmış veya yaşanması muhtemel hayali bir olay, olayın yaşandığı döneme ait bir zaman dilimi, olayın ana kahramanı olan canlı veya cansız karakterler ve olayın geçtiği iç veya dış mekân gibi unsurların ortak olduğu görülmektedir. Türkçe Dersi Programı'nda ise (MEB, 2018) hikâye unsurları yukarıdaki çalışmaların sonuçları ile benzer şekilde; konu, ana karakter (kahraman), zaman ve mekân şeklinde yer almaktadır. Bu sebeple araştırmada, alan yazında ortak olarak kabul görmesi ve 2018 Türkçe Öğretim Programı'nda yer alarak güncel olması sebebiyle bu hikâye unsurları dikkate alınmıştır. Bu doğrultuda aşağıda sadece bu unsurlara ilişkin açıklamalar yapılmıştır.

a. Konu

Hikâyelerin merkezindeki temel unsur konudur. Hikâyelerin diğer unsurlarından olan karakter, zaman ve mekân gibi unsurlar, hikâyenin konusu etrafında gelişerek hikâyeyi meydana getirir. Aktaş'a (2003, 11-12) göre hikâyeden konu ve konuya bağlı olay çıkartıldığında, geriye bir yığın sözcük kalmaktadır. Hikâyelerdeki konular çocukların seviyelerine, ilgilerine ve anlayış düzeylerine uygun olmalı ve olaylar mantıklı sonuçlarla bitmelidir (Oğuzkan, 2013, 109).

b. Ana Karakter (Kahraman)

Hikâye türünün en önemli üst yapılarından birisi kahramandır (Temizkan ve Atasoy 2014, 210). Hennings (2000, 116) ve Çetişli'ye (2004, 21) göre kahramanlar, yazarın zihninde canlandırdığı veya gözlemleyerek kurguladığı olaylara hayat veren kişiler veya kişileştirilen insan harici diğer varlıklardır. Buradan anlaşılacağı üzere, hikâyelerde kahraman olarak sadece insan değil insan hüviyetindeki varlıklar (karakterler) da kullanılmaktadır.

c. Zaman

Hikâyelerde geçen konular veya yaşanan olaylar, belirli bir zaman diliminde başlar ve sona erer. Hikâyelerde konunun işlendiği ve olay kurgusunun yaşandığı zaman dilimi, saat, gün, mevsim veya tarih (yıl) gibi ifadeler hikâyelerin zaman çerçevesini oluşturur. Çetin (2006, 129) hikâyelerdeki olayların zaman unsurundan bağımsız düşünülmemeyeceğini ve bu sebeple zaman unsurunun hikâyelerde işlevsel bir özelliğe sahip olduğunu ifade etmektedir.

ç. Mekân

Hikâyede mekân; olayların oluştuğu ve geliştiği, karakterlerin içinde yaşadığı çevre veya yerdir. Mekân, bir hikâyenin önemli unsurlarındandır. Çünkü kahramanların içinde bulunduğu ve olayların geçtiği bir alan, mekân mutlaka olmalıdır. Hikâyelerde mekânlar, gerçek dünyadakilerin aynısı veya tamamen hayal ürünü olabilir (Çetişli, 2004, 78).

1.2. Araştırmanın Önemi

Yazma becerisinin, temel dil becerileri arasında en zor kazanılan becerilerden olduğu söylenebilir. Çünkü yazma becerisi, öğrencilerin dili etkili kullanarak duygularını ifade etmelerine, düşünüp anlamalarına dolayısıyla öğrenmelerine katkı sağlamakta ve öğrencilerin analiz, sentez, değerlendirme gibi üst düzey zihinsel faaliyetlerini kullanmalarını gerektirmektedir. Bu sebeple öğrencilerin yazma becerilerinin geliştirilmesinin ilerideki akademik başarılarına katkı sağlayacağı söylenebilir. Bu doğrultuda eğitimin her kademesinde yazma çalışmalarına; özellikle de hikâye yazma uygulamalarına gereken önem verilmelidir. Ülkemizde, son 10 yılda (2009-2019) ilkökul öğrencilerinin hikâye yazma beceri düzeylerine yönelik yapılan araştırmalar (Yamaç, 2015; Kaya, 2016; Bulut, 2018; Uysal, 2018; Aktaş, 2019; Yılmaz, 2019) artarak devam etmektedir. Hikâye yazma alanında yapılacak araştırmaların artması, alanın

gelişmesi ve sınıf içi uygulamaların daha verimli olmasına katkı yapacaktır. Bu çalışma, hikâye yazma çalışmalarına katkı yapacak olması nedeniyle önemlidir.

Ayrıca okullarda öğrencilerin yazma becerilerinin geliştirilmesine yönelik çeşitli yazma etkinlikleri yapılmaktadır. Bu etkinliklerde genellikle belirlenen bir süre içerisinde öğrencilere atasözü, deyim veya bir özdeyişin açıklanması ile ilgili kompozisyon tarzı yazılar veya konusunun öğretmen tarafından belirlendiği metinler yazdırılmaktadır. Öğrencilerden kalıplaşmış bir şemaya bağlı kalarak kısıtlı bir süre içerisinde yazı yazmalarının beklenmesi, öğrencilerin yazma motivasyonlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Yazma çalışmalarını yapılırken öğrencilerin sınıf düzeyleri ve yaş grupları doğrultusunda ilgi, merak, eğilim ve ihtiyaçlarının bilinmesi ve yazma çalışmalarının bu doğrultuda yapılması önemlidir. Bu sebeple bu çalışmada, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde tercih ettikleri konu, karakter, zaman ve mekân unsurlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Öğrencilerin yazdıkları hikâyelerdeki konu, ana karakter, zaman ve mekân tercihlerinin belirlenmesi ve sonuçlarının eğitimcilerle paylaşılması öğretmenlerin öğrencilere daha bilinçli yazma etkinlikleri oluşturmalarına katkı sağlayacaktır. Bu sebeple ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde tercih ettikleri konu, karakter, zaman ve mekân unsurlarının belirlenmesi bir ihtiyaç olarak görülmüştür.

1.3. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki konu, ana karakter, zaman ve mekân unsurlarını sınıf düzeylerine göre incelemektir. Bu amaç doğrultusunda şu sorulara cevap aranmıştır: İlkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki

- konu
- ana karakter
- zaman
- mekân

tercihleri sınıf seviyelerine göre farklılaşmakta mıdır?

2. Yöntem

Bu kısımda, araştırmanın modeli, çalışma grubu, veri toplama araçlarının geliştirilmesi ve veri toplama süreci, geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları ve veri analizi sırasıyla açıklanmıştır.

2.1. Araştırmanın Modeli

Araştırma, nitel modelde tasarlanmıştır. İlkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki konu, ana karakter, zaman ve mekân unsurlarının sınıf düzeylerine göre incelendiği bir durum çalışmasıdır. Durum çalışması; bir ya da birden fazla olayın, durumun, ortamın veya farklı şekillerde birbirlerine bağlı sistemlerin derinlemesine araştırıldığı bir yöntemdir (McMillan, 2000). Durum çalışmalarında, bir olayı veya durumu meydana getiren ayrıntılar tanımlanır, olası açıklamalar geliştirilir ve değerlendirilir (Gall, Borg & Gall, 1996). Durum çalışması ile ilgili yapılan bu tanımlar doğrultusunda araştırmada, öğrencilerin yazdıkları hikâyelerdeki konu, ana karakter, zaman ve mekân gibi hikâye unsurları belirlenmiş, öğrencilerin bu hikâye unsurlarını kullanım durumları ile ilgili ayrıntılar tanımlanarak açıklamalar geliştirilmiş ve son olarak öğrencilerin sınıf düzeyleri göz önünde bulundurularak değerlendirmeler yapılmıştır.

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, Aydın ilinin bir ilçesindeki beş ilkokuldan her sınıf düzeyinden (1-4. sınıflar) seçilen 50'şer öğrenci olmak üzere toplam 200 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın çalışma grubu amaçlı örneklem tekniği ile belirlenmiştir. Amaçlı örneklem, zengin bilgiye sahip olduğu düşünülen durumların derinlemesine çalışılmasına olanak vermektedir. Ayrıca amaçlı örneklem, pek çok durumda olgu ve olayların keşfedilmesinde ve açıklanmasında yararlı olmaktadır (Patton, 1987).

Çalışmada, öğrencilerin yazılarında kullandıkları hikâye unsurlarının belirlenebilmesi ve sınıf düzeylerine göre dağılımlarının analiz edilerek anlamlı bir şekilde yorumlanabilmesi için zengin bir veriye ihtiyaç olduğu düşünülmüştür. Bu doğrultuda ilçedeki beş ilkokulun tamamından çalışmaya veri toplanmıştır. Ayrıca bu okullardan çalışma grubuna öğrenci belirlenirken amaçlı bir şekilde her ilkokulun birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflarından 10'ar öğrenci seçilmiştir. Böylece her ilkokuldan 40 öğrenci seçilerek beş

İlkokuldan toplam 200 öğrenci ile araştırmanın çalışma grubu oluşturulmuştur. Çalışma grubunun bu şekilde oluşturulmasındaki amaç, verilerin tamamının aynı okuldan toplanılmasından ziyade; farklı sosyoekonomik düzeyde ve farklı sosyokültürel yapıdaki öğrenci gruplarından veri toplamaktır.

2.3. Veri Toplama Araçlarının Geliştirilmesi ve Veri Toplama Süreci

Araştırmanın veri toplama süreci üç aşamadan oluşmuştur. Veri toplama sürecinin ilk aşamasında, araştırmaya katılacak öğrencilere ne tür bir form uygulanacağı ve bu formu nasıl dolduracakları ile ilgili hususlar belirlenmiştir. Bu doğrultuda araştırmacılar tarafından öncelikle alan yazın taraması yapılmıştır. Yapılan alan yazın taraması sonucu ve alanında uzman bir akademisyen, tecrübeli bir sınıf öğretmeni ve araştırmacıların aldığı ortak karar neticesinde, öğrencilerden veri toplamak için serbest hikâye yazma formu olarak boş bir çalışma kâğıdı dağıtılmasının ve öğrencilerin bu çalışma kâğıtlarına serbest bir konuda hikâye yazmalarının uygun olacağına karar verilmiştir. Ayrıca öğrencilerin yazacakları hikâyelerdeki ana karakter, zaman ve mekân unsurlarının öğrenci tercihlerine bırakılması kararlaştırılmıştır.

İkinci aşamada, hikâye yazma etkinliği için çalışma grubu için belirlenecek okullar ve bu okullardaki sınıflardan seçilecek öğrenciler tespit edilmiştir. Bu aşamada alan yazın incelenmiş, öğrencilerin sosyoekonomik düzeyleri ve sosyokültürel yapıları ile yazma becerileri arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu sonucuna ulaşan çalışmaların olduğu görülmüştür (Coşkun, 2006; Yılmaz, 2008; Tüfekçioğlu, 2010; Baş ve Şahin, 2012; Takımcıgil, 2014). Bu doğrultuda farklı sosyoekonomik düzeyde ve farklı sosyokültürel yapıda öğrenciye sahip ilkokullar tercih edilmiştir.

Üçüncü aşama, veri toplama araçlarının dağıtılması ve toplanması sürecidir. Veri toplama aracı olarak öğrencilerin serbest hikâye yazacakları çalışma kâğıtları öğrencilere araştırmacılar tarafından dağıtılmıştır. Öğrencilere, araştırmanın amacı ile ilgili detaylı açıklamalar yapılmış; yazacakları hikâyelerdeki konu, ana karakter, zaman ve mekân unsurlarının kendi tercihlerine bırakılarak hikâyeleri tamamıyla kendi hayal ürünlerine dayalı bir şekilde yazmaları istenmiştir. Öğrencilere dağıtılan veri toplama araçlarının tamamı eksiksiz olarak geri toplanmıştır. Öğrencilerin hikâyeleri yazma süreci, ilkokul birinci ve ikinci sınıflar için yaklaşık ikişer ders saati; üçüncü ve dördüncü

sınıflar için birer ders saati sürmüştür. Veri toplama süreci ise toplamda üç hafta sürmüştür.

2.4. Geçerlik ve Güvenirlik Çalışmaları

Veri Toplama Sürecinin Detaylı Açıklanması: Nitel bir araştırmada, veri toplama sürecinin detaylarının açıklanması araştırmanın geçerliğini artıracığı için bu çalışmada da veri toplama aracının hazırlanması, çalışma grubunun belirlenmesi ve veri toplama araçlarının dağıtılıp toplanması ile ilgili süreçler ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

Uzman Görüşü: Ayrıca araştırmanın güvenilirliğini artırmak amacıyla, veri toplama araçlarının belirlenmesi aşamasında ve elde edilen verilerin analizi sürecinde alanında uzman akademisyen, sınıf öğretmeni ve Türkçe Eğitimi alanında doktora eğitimine devam eden doktora öğrencilerinden uzman görüşü alınmıştır.

Katılımcı Çeşitliliği: Çalışma grubunun belirlenmesi aşamasında, araştırmacılar ilçedeki tüm ilkokullardan veri toplayarak araştırmanın kapsam geçerliliğine katkı sağlamışlardır. Ayrıca her okulun birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflarından 10'ar öğrenci belirlenmesi araştırmanın güvenilirliğine katkı sağlamıştır.

Araştırmacıların Yetkinliği: Araştırmayı, Türkçe Eğitimi alanında uzman ve yazma eğitimi ile ilgili çalışmaları olan bir akademisyen ile Türkçe Eğitimi alanında doktora eğitimine devam eden ve 11 yıllık tecrübeye sahip bir sınıf öğretmeni ile birlikte yürütmüştür.

2.5. Veri Analizi

Araştırmadan elde edilen veriler, içerik analizi ve betimsel analiz yoluyla analiz edilmiştir. Yapılan analizlerin sonucunda, öğrencilerin yazılarında kullandıkları hikâye unsurları belirlenmiştir. Daha sonra belirlenen bu hikâye unsurlarının her sınıf düzeyinde anlamlı olup olmadığını tespit etmek için çapraz tablo (crosstabs) ve ki-kare (chi-square) testleri kullanılmıştır. Sonuçlar tablolar ile raporlaştırılmıştır.

3. Bulgular

Bu kısımda, araştırmanın verileri ışığında oluşturulmuş bulgular, alt problem sırası dikkate alınarak verilmiştir.

3.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi olan “İlkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki konu tercihleri sınıf seviyelerine göre farklılaşmakta mıdır?” sorusuna ait bulgular Tablo 1’de verilmiştir. Konuların temalara göre tasnif edilmesinde Türkçe Öğretim Programı’nda (MEB, 2018, 16-17) yer alan tema ve konu önerileri dikkate alınmıştır.

Tablo 1. İlkokul öğrencilerinin sınıf düzeylerine göre yazdıkları hikâyelerdeki konu tercihlerini gösteren çapraz tablo ve ki-kare analizi sonuçları

Konu Tercihleri	Sınıf Düzeyleri				n Toplam
	n (1.sınıf)	n (2.sınıf)	n (3.sınıf)	n (4.sınıf)	
Erdemler	14	12	8	5	39
Birey ve Toplum	12	9	9	7	37
Milli Mücadele ve Atatürk	3	5	7	8	23
Milli Kültürümüz	3	4	5	5	17
Okuma Kültürü	1	3	4	5	13
Bilim ve Teknoloji	1	3	4	5	13
Zaman ve Mekân	5	4	1	1	11
Doğa ve Evren	4	2	3	2	11
Sağlık ve Spor	1	2	3	4	10
Çocuk Dünyası	3	3	2	1	9
Duygular	3	3	1	1	8
İletişim	0	0	1	2	3
Hak ve Özgürlükler	0	0	1	2	3
Vatandaşlık	0	0	1	2	3
Kişisel Gelişim	0	0	0	0	0
Sanat	0	0	0	0	0
Toplam	50	50	50	50	200
Pearson ki-kare $\chi^2 = 51,912$; $sd=36$; $p=0.04 < 0.05$					

Tablo 1 incelendiğinde, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde sınıf düzeylerine göre konu tercihlerinde farklılıklar olduğu gözlenmektedir. Bu farklılıkların istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirlemek için ki-kare testi yapılmış ve öğrencilerin konu tercihlerinin sınıf düzeylerine göre dağılımında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($\chi^2 = 51,912$; $sd=36$; $p=0.04 < 0.05$).

Tablo 1'e göre tüm sınıf düzeylerindeki öğrenciler, yazdıkları hikâyelerde en çok "Erdemler" (n=39) temasına ait konuları tercih ederken "Kişisel gelişim" ve "Sanat" temalarına ait konuları hiç tercih etmedikleri görülmektedir.

Birinci ve ikinci sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "Erdemler" (n=14, n=12) temasına ait konuları tercih ettikleri görülürken "İletişim", "Hak ve özgürlükler", "Kişisel gelişim", "Sanat" ve "Vatandaşlık" temalarına ait konuları hiç tercih etmedikleri görülmektedir.

Üçüncü sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "Birey ve toplum" (n=9) temasına ait konuları tercih ettikleri görülürken "Kişisel gelişim" ve "Sanat" temalarına ait konuları hiç tercih etmedikleri görülmektedir.

Dördüncü sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "Millî Mücadele ve Atatürk" (n=8) temasına ait konuları tercih ettikleri görülürken "Kişisel gelişim" ve "Sanat" temalarına ait konuları hiç tercih etmedikleri görülmektedir.

3.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi olan "İlkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki ana karakter tercihleri sınıf seviyelerine göre farklılaşmakta mıdır?" sorusuna ait bulgular Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2. İlkokul öğrencilerinin sınıf düzeylerine göre yazdıkları hikâyelerdeki ana karakter tercihlerini gösteren çapraz tablo ve ki-kare analizi sonuçları

Ana Karakter Tercihleri	Sınıf Düzeyleri				Toplam
	n (1.sınıf)	n (2.sınıf)	n (3.sınıf)	n (4.sınıf)	n Toplam
Anlatıcı yazar (kendisi)	27	20	13	8	68
Diğer insanlar	11	9	10	9	39
Hayvanlar	9	12	8	5	34
Kitap, film, dizi, çizgi film kahramanları	1	5	9	15	30
Cansız varlıklar	2	4	10	13	29
Toplam	50	50	50	50	200
Pearson ki-kare $\chi^2 = 40,470$; sd=12; p=0.00 < 0.05					

Tablo 2 incelendiğinde, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde sınıf düzeylerine göre ana karakter tercihlerinde farklılıklar olduğu gözlenmektedir. Bu farklılıkların istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirlemek için ki-kare testi yapılmış ve öğrencilerin ana karakter tercihlerinin sınıf düzeylerine göre dağılımında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($\chi^2 = 40,470$; sd=12; p=0.00 < 0.05).

Tablo 2'ye göre tüm sınıf düzeylerindeki öğrenciler yazdıkları hikâyelerde ana karakter olarak en çok "Anlatıcı yazar (kendisi)" (n=69) kategorisindeki ana karakterleri tercih ederken en az "Cansız varlıklar" (n=27) kategorisindeki ana karakterleri tercih ettikleri görülmektedir.

Birinci sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "Anlatıcı (yazar-kendisi)" (n=27) kategorisine ait ana karakterleri tercih ettikleri görülürken en az "Kitap, film, dizi, çizgi film kahramanları" (n=1) kategorisine ait ana karakterleri tercih ettikleri görülmektedir.

İkinci sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "Anlatıcı (yazar-kendisi)" (n=20) kategorisine ait ana karakterleri tercih ettikleri görülürken

en az “*Canlı varlıklar*” (n=4) kategorisine ait ana karakterleri tercih ettikleri görülmektedir.

Üçüncü sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok “*Anlatıcı (yazar-kendisi)*” (n=13) kategorisine ait ana karakterleri tercih ettikleri görülürken en az “*Hayvanlar*” (n=8) kategorisine ait ana karakterleri tercih ettikleri görülmektedir.

Dördüncü sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok “*Kitap, film, dizi, çizgi film kahramanları*” (n=15) kategorisine ait ana karakterleri tercih ettikleri görülürken en az “*Hayvanlar*” (n=5) kategorisine ait ana karakterleri tercih ettikleri görülmektedir.

3.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın üçüncü alt problemi olan “İlkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki zaman tercihleri sınıf seviyelerine göre farklılaşmakta mıdır?” sorusuna ait bulgular Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3. İlkokul öğrencilerinin sınıf düzeylerine göre yazdıkları hikâyelerdeki zaman tercihlerini gösteren çapraz tablo ve ki-kare analizi sonuçları

Zaman Tercihleri	Sınıf Düzeyleri				n Toplam
	n (1.sınıf)	n (2.sınıf)	n (3.sınıf)	n (4.sınıf)	
Dönem / Zaman Dilimi	25	17	11	6	59
Mevsimler	20	19	9	8	56
Haftanın Günleri	4	9	15	11	39
Günün Saati	1	4	7	12	24
Yıl / Tarih	0	1	8	13	22
Toplam	50	50	50	50	200
Pearson ki-kare $\chi^2 = 60,306$; sd=12; p=0.00 < 0.05					

Tablo 3 incelendiğinde, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde sınıf düzeylerine göre zaman tercihlerinde farklılıklar olduğu gözlenmektedir. Bu farklılıkların istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirlemek için ki-kare testi yapılmış ve öğrencilerin zaman tercihlerinin sınıf düzeylerine göre da-

ğılımında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($\chi^2 = 60,306$; $sd=12$; $p=0.00 < 0.05$).

Tablo 3'e göre tüm sınıf düzeylerindeki öğrencilerin yazdıkları hikâyelerde zaman olarak en çok "*Dönem/ Zaman dilimi*" (n=59) kategorisini tercih ederken en az "*Yıl/ Tarih*" (n=22) kategorisindeki zaman dilimini tercih ettikleri görülmektedir.

Birinci sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "*Dönem/ Zaman dilimi*" (n=25) kategorisine ait zaman dilimlerini tercih ettikleri görülürken "*Yıl/ Tarih*" kategorisine ait zaman dilimlerini hiç tercih etmedikleri görülmektedir.

İkinci sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "*Mevsimler*" (n=19) zaman kategorisini tercih ettikleri görülürken en az "*Yıl/ Tarih*" (n=1) kategorisine ait zaman dilimlerini tercih ettikleri görülmektedir.

Üçüncü sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "*Haftanın günleri*" (n=15) zaman kategorisini tercih ettikleri görülürken en az "*Günün saati*" (n=7) kategorisine ait zaman dilimlerini tercih ettikleri görülmektedir.

Dördüncü sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "*Yıl/Tarih*" (n=13) zaman kategorisini tercih ettikleri görülürken en az "*Dönem/Zaman dilimi*" (n=6) kategorisine ait zaman dilimlerini tercih ettikleri görülmektedir.

3.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın dördüncü alt problemi olan "İlkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki mekân tercihleri sınıf seviyelerine göre farklılaşmakta mıdır?" sorusuna ait bulgular Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. İlkokul öğrencilerinin sınıf düzeylerine göre yazdıkları hikâyelerdeki mekân tercihlerini gösteren çapraz tablo ve ki-kare analizi sonuçları

Mekân Tercihleri	Sınıf Düzeyleri				Toplam
	n (1.sınıf)	n (2.sınıf)	n (3.sınıf)	n (4.sınıf)	
Ev	6	5	3	2	16
Cadde, sokak, mahalle semt	6	8	13	7	34
Köy, kasaba	3	2	2	3	10
Orman	4	5	5	8	22
Okul	16	11	3	6	36
Oyun Mekânları	10	9	7	4	30
Sağlık Mekânları	4	7	3	4	18
Ulaşım Araçları	1	3	6	8	18
Hayali Mekânlar	0	0	8	8	16
Toplam	50	50	50	50	200
Pearson ki-kare $\chi^2 = 46,081$; sd=24; p=0.04 < 0.05					

Tablo 4 incelendiğinde, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde sınıf düzeylerine göre mekân tercihlerinde farklılıklar olduğu gözlenmektedir. Bu farklılıkların istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirlemek için ki-kare testi yapılmış ve öğrencilerin mekân tercihlerinin sınıf düzeylerine göre dağılımında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($\chi^2 = 46,081$; sd=24; p=0.04<0.05).

Tablo 4'e göre tüm sınıf düzeylerindeki öğrenciler yazdıkları hikâyelerde mekân olarak en çok "Okul" (n=36) kategorisindeki mekânları tercih ederken en az "Köy, kasaba" (n=10) kategorisindeki mekânları tercih ettikleri görülmektedir.

Birinci ve ikinci sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok "Okul" (16,11) kategorisine ait mekânları tercih ettikleri görülürken "Hayali mekânlar" kategorisine ait mekânları hiç tercih etmedikleri görülmektedir.

Üçüncü sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok “*Cadde, sokak, mahalle semt*” (n=13) kategorisine ait mekânları tercih ettikleri görülürken en az “*Köy, kasaba*” (n=2) kategorisine ait mekânları tercih ettikleri görülmektedir.

Dördüncü sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde en çok “*Orman*” (n=8), “*Ulaşım Araçları*” (n=8) ve “*Hayali Mekânlar*” (n=8) kategorisine ait mekânları tercih ettikleri görülürken en az “*Ev*” (n=2) kategorisine ait mekânları tercih ettikleri görülmektedir.

4. Sonuç ve Tartışma

Araştırmada, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki *konu tercihleri* ile ilgili bulgular doğrultusunda, tüm sınıf düzeylerindeki öğrencilerin yazılarında “*Kişisel gelişim*” ve “*Sanat*” konularına hiç yer vermedikleri; “*İletişim*”, “*Hak ve özgürlükler*” ve “*Vatandaşlık*” konularına ise çok az yer verdikleri sonucuna ulaşılmaktadır. Bu sonuç, araştırmanın çalışma grubundaki okulların sosyoekonomik ve sosyokültürel açıdan orta ve alt düzeyde oldukları ve bu sebeple öğrencilerin “*kişisel gelişim*”, “*sanat*”, “*iletişim*”, “*hak ve özgürlükler*”, “*vatandaşlık*” gibi kavramlara pek aşina olmadıkları şeklinde yorumlanabilir.

Ayrıca araştırmada, öğrencilerin sınıf düzeyleri yükseldikçe yazılarında “*Millî Mücadele ve Atatürk*” konularına daha çok yer verdikleri sonucuna ulaşılmaktadır. Bu sonuç, müfredatta “*Millî Mücadele ve Atatürk*” temasına ait konuların ilkokul üçüncü ve dördüncü sınıflarda yoğunlaştığı ve bu sebeple öğrencilerin bu tema ile ilgili farkındalıklarının artarak yazılarında bu temalara ait konulara yer verdikleri şeklinde yorumlanabilir. Benzer şekilde araştırmada, öğrencilerin sınıf düzeyleri yükseldikçe yazılarında “*Okuma kültürü*” konularına daha çok yer verdikleri sonucuna ulaşılmaktadır. Bu sonuç, öğrencilerin sınıf düzeylerinin yükselmesi ile birlikte okumaya yönelik ilgi ve algılarının arttığı şeklinde yorumlanabilir.

Araştırmada, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki konu tercihlerinin sınıf düzeylerine göre farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç, Ünal’ın (2010) ilköğretim dördüncü ve beşinci sınıf öğrencilerinin yazmaya yönelik eğilimleri ile ilgili araştırmasındaki, ilkokul öğrencilerinin sınıf düzeylerine göre konu tercihlerinde farklılıklar olduğu sonucu ile benzerlik göstermektedir.

Ayrıca araştırmada, tüm sınıf düzeylerindeki öğrencilerin yazdıkları hikâyelerinde en çok “*Erdemler*” temasına ait konuları tercih ederken “*Kişisel gelişim*” ve “*Sanat*” temalarına ait konuları hiç tercih etmedikleri sonucuna ulaşılmıştır. Batur ve Bitir (2019) tarafından ilkökul öğrencilerinin serbest yazma etkinliklerindeki konu eğilimlerinin incelendiği bir çalışmada, ilkökul öğrencilerinin en çok tercih ettikleri konuların “*Erdemler*” temasına ait olduğu; en az tercih ettikleri konuların ise “*Kişisel gelişim*” temasına ait olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç, araştırmanın konu ile ilgili elde edilen sonuçları ile benzerlik göstermektedir.

Araştırmada, ilkökul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki *ana karakter tercihleri* ile ilgili bulgular göz önünde bulundurulduğunda, öğrencilerin sınıf düzeyleri yükseldikçe “*Anlatıcı yazar (kendisi)*” kategorisine ait karakter tercihlerinin azaldığı; “*Cansız varlıklar*” ve “*Kitap, film, dizi, çizgi film kahramanları*” kategorisine ait karakter tercihlerinin ise sınıf düzeyleri yükseldikçe arttığı sonucuna ulaşılmaktadır. Bu sonuç, öğrencilerin sınıf düzeyleri arttıkça yazılarında ana karakter olarak kendilerini biraz daha arka planda görerek benmerkezci düşünceden sıyrıldıkları ve yazılarında başkalarının bakış açlarına da yer verdikleri şeklinde yorumlanabilir. Ayrıca bu sonuç, öğrencilerin sınıf düzeylerinin yükselmesi ile soyut kavramları yavaş yavaş anlamlandırabildikleri ve bu sebeple yazılarında cansız varlıklara ve hayali karamanlara yer verdikleri şeklinde yorumlanabilir.

McKeough, A., & Genereux, R. (2003) 6-12 yaş grubundaki öğrencilerin yazdıkları hikâyelerdeki yapı ve içeriğin yaş gruplarına göre dağılımını inceledikleri araştırmalarında, 8-10 yaş grubundaki öğrencilerin hikâyelerinde, karakterleri ve olayları daha çok detaylandırdıklarını ve daha karmaşık durumlara sahip karakterlerden oluşan giderek karmaşıklaşan olay örgülerini kurgulamaya başladıklarını ifade etmektedirler. Bu araştırmada ise ilkökul 3-4. sınıfa denk gelen 8-10 yaş grubundaki öğrencilerin, yazdıkları hikâyelerde ana kahraman unsuru olarak en çok “*Cansız varlıklar*” ve “*Kitap, film, dizi, çizgi film kahramanları*” gibi daha karmaşık durumlara sahip karakterleri kullanmışlardır. Bu sonuç, iki araştırma sonucunun birbiri ile örtüştüğünü göstermektedir.

Araştırmada, ilkökul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki *zaman tercihleri* ile ilgili bulgular göz önünde bulundurulduğunda, öğrencilerin “*Dö-*

nem/Zaman dilimi" ve *"Mevsimler"* kategorilerine ait zaman tercihlerinin sınıf düzeyleri yükseldikçe azaldığı; *"Günün saati"* ve *"Yıl/Tarih"* kategorisine ait zaman tercihlerinin sınıf seviyeleri yükseldikçe arttığı sonucuna ulaşılmaktadır. Bu sonuç, öğrencilerin sınıf düzeyleri arttıkça zaman kavramına daha çok hâkim oldukları ve bu zaman kavramlarını günlük hayatlarında kullandıkları şeklinde yorumlanabilir. Ayrıca birinci sınıf öğrencilerinin yazılarında *"Yıl/Tarih"* kategorisindeki zaman tercihlerine hiç yer vermemeleri ve *"Günün saati"* kategorisindeki zaman tercihlerine çok az yer vermeleri, benzer şekilde bu yaş grubunun zaman kavramına tam anlamıyla aşına olmadıkları şeklinde yorumlanabilir.

Araştırmada, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerde zaman unsuru olarak en çok *"Yıl/tarih"*, *"Günün saati"* ve *"Haftanın günleri"* kategorilerine ait zaman tercihlerini kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç, Yılmaz'ın (2019) ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin hikâye yazma becerilerini incelediği araştırmasındaki, öğrencilerin yazdıkları hikâyelerde zaman unsuru olarak sırasıyla en çok yaz mevsimi, sabah, kış mevsimi kullandıkları sonucu ile çelişmektedir.

Araştırmada, ilkokul öğrencilerinin yazdıkları hikâyelerdeki *mekân tercihleri* ile ilgili bulgular göz önünde bulundurulduğunda, ilkokul birinci ve ikinci sınıf öğrencilerinin yazılarında *"Ulaşım araçları"* ve *"Hayali mekânlar"* kategorisine ait herhangi bir mekân kullanmadıkları sonucuna ulaşılmaktadır. Bu sonuç, öğrencilerin bu sınıf düzeylerinde henüz tam anlamıyla soyut düşünemedikleri ve bu sebeple soyut düşünmeyi gerektiren mekânları yazılarında tercih etmedikleri şeklinde yorumlanabilir.

Araştırmada, öğrencilerin sınıf düzeyleri yükseldikçe *"Oyun mekânları"* kategorisine ait mekân tercihlerinin azaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç, öğrencilerin yaşlarının ilerlemesine bağlı olarak özellikle dördüncü sınıf öğrencilerinin park, bahçe, oyun alanları gibi mekânlardan uzaklaştıkları ve bu mekânları yazılarında çok fazla kullanmadıkları şeklinde yorumlanabilir. Ayrıca araştırma bulguları doğrultusunda, dördüncü sınıf öğrencilerinin yazılarında, çalışmada kategorilendirilen tüm mekân türlerini kullandıkları görülmektedir. Bu sonuç, dördüncü sınıf öğrencilerinin diğer sınıf düzeyindeki öğrencilere oranla yazma becerilerinin geliştiği ve bu sebeple mekân tercihlerinde daha dengeli bir dağılım görüldüğü şeklinde yorumlanabilir.

Araştırmada öğrencilerin yazdıkları hikâyelerdeki mekân tercihlerinin sınıf düzeylerine bağlı olarak değiştiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç, Başaran'ın (2010) bir çalışmasındaki, öğrencilerin hikâyelerdeki sahne (mekân) seçimlerinin sınıf düzeylerine ve öğretim kademelerine göre değiştiği sonucu ile benzerlik göstermektedir.

Sınıf seviyelerine göre öğrencilerin, hikâye unsuru tercihlerinin değiştiğinin zaten farkında olan öğretmenlerin, hangi sınıf seviyesinde hangi konunun, hangi ana karakterin, hangi zamanın, hangi mekânın tercih edildiğini bilmesi; serbest olmayan hikâye yazma çalışmalarını daha verimli uygulamasına katkı sağlayabileceği inancını taşımaktayız. Bu çalışmanın sonuçları bu minvalde öğretmenlere, hikâye yazma çalışmalarında ışık tutabilir.

Kaynakça

- AKTAŞ, Şerif (2003). Roman Sanatı ve Roman İncelemesine Giriş, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Aktaş, Nurhan (2019). Dijital Yazma Atölyesi Etkinliklerinin Yazma Motivasyonu ve Hikâye Yazma Becerisinin Gelişimine Etkisi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Ankara.
- AKTAŞ, Şerif ve GÜNDÜZ, Osman (2002). Yazılı ve Sözlü Anlatım, Akçağ Yayınları, Ankara.
- AKYOL, Hayati (2006). Yeni Programa Uygun Türkçe Öğretim Yöntemleri, Kök Yayıncılık, Ankara.
- AVRAAMİDOU, Lucy & OSBORNE, Jonathan (2009). "The Role of Narrative in Communicating Science", **International Journal of Science Education**, S.31(12), ss.1683-1707.
- BAŞ, Gökhan ve ŞAHİN, Cemil (2012). "İlköğretim Öğrencilerinin Okuma Tutumları, Yazma Eğilimleri ile Türkçe Dersindeki Akademik Başarıları Arasındaki İlişki", **Turkish Studies**, S.7,(3), ss.555-572.
- BAŞARAN, Mustafa (2010). "Öğretim Kademesine Göre Öğrencilerin Hikâye Unsurlarına İlişkin Beklentileri", **Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**, S.20, ss.119-139.
- BATUR, Zekerya ve BİTİR, Tufan (2019). "İlkokul Öğrencilerinin Serbest Yazma Etkinliklerindeki Konu Eğilimlerinin İncelenmesi", **Journal of History Culture and Art Research**, S.8(2), ss.372-389.

- BULUT, Fatma Gül (2018). *İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Hikâye Yazma Becerileri ile Problem Kurma Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*, Kastamonu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Kastamonu.
- BÜLBÜL, Rıdvan (2000). *Yazılı Anlatım ve Yazı Türleri*, Nobel Yayıncılık, Ankara.
- CEMİLOĞLU, Mustafa (2015). *İlköğretim Okullarında Türkçe Öğretimi*, Alfa Akademi, Ankara.
- COŞKUN, İbrahim (2006). *İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Kompozisyon Yazma Becerileri Üzerine Bir Araştırma*, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul.
- CUTLER, Laura & GRAHAM, Steve (2008). "Primary Grade Writing Instruction: A National Survey", **Journal of Educational Psychology**, S.100(4), ss.912-916.
- ÇETİN, Nurullah (2006). *Roman Çözümleme Yöntemi*, Edebiyat Otağı Yayınları, Ankara.
- ÇETİŞLİ, İsmail (2004). *Metin Tahlillerine Giriş 2*, Akçağ Yayınları, Ankara.
- DEMİR, Tazegül (2013). "İlköğretim Öğrencilerinin Yaratıcı Yazma Becerileri İle Yazma Özyeterlik Algısı İlişkisi Üzerine Bir Çalışma", **Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi**, S.2(1), ss.84-114.
- FOWLER, Elaine Danielson (2001). "The Effects Of Four Writing Strategies On Fifth Graders' Production Of Written Ideas Across Three Aims Of Discourse", **ERIC Document Reproduction**: [Online Erişim: <https://eric.ed.gov/?id=ED458596>] Erişim Tarihi: 15.08.2019
- FRANZ, Dana Pomykal & POPE, Margaret (2005). "Using Children's Stories in Secondary Mathematics", **American Secondary Education**, S.33(2), ss.20-28.
- GALL, Meredith Damien, BORG, Walter, & GALL, Joyce (1996). *Educational Research: An Introduction*, Longman Publishing, USA.
- GRAHAM, Steve, BERNİNGER, Virginia & ABBOTT, Robert (2012). "Are Attitudes Toward Writing And Reading Separable Constructs? A Study With Primary Grade Children", **Reading & Writing Quarterly**, S.28 (1), ss.51-69.
- GÜLENSOY, Tuncer (2000). *Türkçe El Kitabı*, Akçağ Yayıncılık, Ankara.
- HENNİNGS, Dorothy Grant (2000). *Communication in Action*, Houghton Mifflin Company, Boston.
- KAVCAR, Cahit, OĞUZKAN, Ferhan ve AKSOY, Özlem (2012). *Yazılı ve Sözlü Anlatım* (9. baskı), Anı Yayıncılık, Ankara.

- KAYA, Bengisu (2016). *Üstbilişsel Beceri Odaklı Yazma Süreçlerinin Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Hikâye Yazma Becerisine Etkisi*, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara.
- KİRSZNER, Laurie & MANDEL, Stephen (2004). *Literature: Reading, Reacting Writing*, Thompson Publishing, Boston.
- MCKENZIE, Flora (1992). "Nurturing Writing Attitudes Through Collaboration Across The Intermediate Grades", **ERIC Document Reproduction**: [Online Erişim: <https://eric.ed.gov/?id=ED349577>] Erişim Tarihi: 01.08.2019
- MCKEOUGH, Anne & GENEREUX, Randy (2003). "Transformation in Narrative Thought During Adolescence: The Structure And Content Of Story Compositions", **Journal of Educational Psychology**, S.95(3), ss.537-552.
- MCMİLLAN, James (2000). *Educational Research: Fundamentals For The Consumer*, Harper Collins College Publishers, New York.
- MEB (2018). Türkçe Dersi Öğretim Programı. [Online Erişim: <http://mufredat.meb.gov.tr/Programlar.aspx>] Erişim tarihi:09.08.2019.
- OĞUZKAN, Ferhan (2013). *Çocuk Edebiyatı*, Anı Yayıncılık, Ankara.
- PATTON, Michael Quinn (1987). *How To Use Qualitative Methods In Evaluation*, Sage, Newbury Park, CA.
- SARI, Mehmet (2011). *Türk Dili Ders Kitabı*, Okutman Yayıncılık, Ankara.
- SEVER, Sedat (2013). *Çocuk Edebiyatı ve Okuma Kültürü*, Tudem Yayınları, İzmir.
- SİDEKLİ, S. (2014). Metin Öğretimi. M. Yılmaz (Ed.), *Yeni gelişmeler ışığında Türkçe öğretimi* (s. 167-200), Pegem Akademi, Ankara.
- SMİTH, Carl (1999). "Improving Your Child's Writing Skills". **ERIC Document Reproduction**: [Online Erişim: <https://eric.ed.gov/?id=ED427322>.] Erişim tarihi: 01.08.2019
- SPEAKER, Kathyne McGrath, TAYLOR, Deborah & KAMEN, Ruth (2004). "Storytelling: Enhancing Language Acquisition In Young Children", **Education**, S.125(1), ss.3-15.
- ŞAHİN, İlhami (2012). *İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Hikâye Edici Metinlerde Özetleme ve Ana Fikir Bulma Becerileri Üzerinde Hikâye Haritalarının Etkisi*, Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Antalya.
- TAKIMCIGİL, Özcan (2014). *İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Yazma Motivasyonları İle Hikâye Yazma Becerilerinin Değerlendirilmesi*, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara.

- TDK (2019). Güncel Türkçe Sözlük. [Online Erişim: <http://sozluk.gov.tr/>] Erişim tarihi:24.08.2019.
- TEMİZKAN, Mehmet ve ATASOY, Arzu (2014). "Türkçe Ders Kitaplarında Yer Alan Hikâye Türündeki Metinlerin Üst Yapı Açısından Değerlendirilmesi", **Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi**, S.3(3), ss.210-237.
- TOMKİNS, Gail (1982). "Seven Reasons Why Children Should Write Stories", **Language Arts**, S.59 (7), ss.718-721.
- TURGUT, Gökben ve KIŞLA, Tarık (2015). "Bilgisayar Destekli Hikâye Anlatım Yöntemi: Alan Yazın Araştırması", **Turkish Online Journal Of Qualitative Inquiry**, S.6(2), ss.97-121.
- TÜFEKÇİOĞLU, Burak (2010). "Yazma Becerisinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi", **Dil Dergisi**, S.149, ss.30-45.
- UYVAL, Hümevra (2018). *İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Zihin Haritası Yöntemi İle Hikâye Yazma Becerilerinin Geliştirilmesi*, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Muğla.
- ÜNAL, Emre (2010). "An Analysis Of The Writing Dispositions Of Fourth And Fifth Grade Elementary School Pupils", **Education**, S.131(2), ss.319-330.
- YAKICI, Ali, YÜCEL, Mustafa, DOĞAN, Mehmet ve YELOK, Savaş (2005). *Türkçe Yazılı Anlatım*, Bilge Yayınları, Ankara.
- YAMAÇ, Ahmet (2015). *İlkokul Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin Yazma Becerilerinin Gelişiminde Dijital Hikâyelerin Etkisi*, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Ankara.
- YARDIMCI, Mehmet ve TUNCER, Hüseyin (2002). *Eğitim Fakülteleri İçin Çocuk Edebiyatı*, Ürün Yayınları, İzmir.
- YILMAZ, Adem (2019). *İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Hikâye Yazma Becerilerinin Değerlendirilmesi*, Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Uşak.
- YILMAZ, Sertan Koray (2008). *İlköğretim Altıncı Sınıf Öğrencilerinin Öyküleyici Metin Yazma Becerileri*, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara.